ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1946

Vyhlásené: 19.06.1946 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

138

Zákon

ze dne 16. května 1946

o úpravě některých otázek týkajících se notářství.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Působnost notářské komory v Praze se vztahuje na obvod zemského soudu v Praze.

(2) Působnost notářské komory v Brně se vztahuje na obvod zemského soudu v Brně.

§ 2.

Na území, které bylo po 29. září 1938 přechodně odloučeno od území zemí České a Moravskoslezské, rozšiřuje se použitelnost předpisů upravujících notářství, které byly v době nesvobody (článek II, čl. 1, odst. 2, věta druhá ústavního dekretu presidenta republiky ze dne 3. srpna 1944, č. 11 Úř. věst. čsl., o obnovení právního pořádku, ve znění zákona ze dne 19. Prosince 1945, č. 12 Sb. z roku 1946) vydány pro ostatní území jmenovaných zemí, s výjimkou předpisů, jichž použitelnost se tímto zákonem zrušuje.

§ 3.

(1) Notářem může býti jmenován a notářský úřad vykonávati jen československý státní občan.

(2) Do seznamu kandidátů notářství může býti zapsán jen československý státní občan. Notářská komora může odmítnouti zápis do seznamu kandidátů notářství, i když jsou splněny všechny zákonné podmínky, je-li obava, že by byl dotčen veřejný zájem. Byl-li zápis odepřen proto, že by tím byl dotčen veřejný zájem, může si žadatel stěžovati u notářské komory v 15 dnech od doručení rozhodnutí k ministerstvu spravedlnosti.

§ 4.

(1) Notář, který byl na notářské místo jmenován se závazkem platiti ve prospěch svého předchůdce důchod, je povinen uhraditi notářské komoře dávku, připadající na jednotlivý kalendářní měsíc, nejdéle posledního dne měsíce předchozího.

(2) Důchodce má nárok na výplatu důchodových dávek vůči notářské komoře; nároku na jednotlivou měsíční dávku nabývá, dožije-li se prvního dne měsíce, na který dávka připadá. Notářská komora je povinna platiti dávku jen, pokud obdržela úhradu od notáře.

(3) Úhradu vymáhá notářská komora; její výkazy o dlužných dávkách a o zákonných úrocích, opatřené doložkou vykonatelnosti, kterou podepíše president komory nebo jeho zástupce (§ 130 not. ř.), jsou exekučním titulem a mohou býti vykonány soudní exekucí.

(4) Závazek platiti důchod trvá až do úmrtí důchodce. Dokud závazek trvá, přechází na notáře jmenovaného nebo přeloženého na místo povinného notáře, jakož i na náměstka tohoto notářského místa dnem, kdy nastoupil svůj úřad. Okolnost ta budiž výslovně uvedena v soutěži o notářské místo.

(5) Změní-li se podstatně poměry, může ministerstvo spravedlnosti na odůvodněnou žádost důchodce nebo notáře povinného platiti důchod po konaném šetření o jejich majetkových poměrech a po slyšení notářské komory nově upraviti výši důchodu nebo nepotřebuje-li důchodce důchodu na úhradu životních potřeb pro sebe a příslušníky rodiny, o něž podle zákona pečuje, zprostiti povinného na určitý nebo neurčitý čas placení důchodu. Důchodce i notář povinný platiti důchod jsou povinni sděliti k účelům šetření podrobnosti o majetkových poměrech (o jmění a o důchodech) vlastních i členů rodiny, zejména uvésti i podrobnosti o sjednaných smlouvách o životním pojištění s údajem pojišťovny, pojistky, výše kapitálu nebo důchodu a dospělosti pojistných nároků, a předložiti originály neb ověřené opisy všech platebních rozkazů (původních i dodatečných) na daň důchodovou, všeobecnou daň výdělkovou a daň z obratu a opisy přiznání k dani důchodové za posledních 5 let, po případě originály neb ověřené opisy rozhodnutí o opravných prostředcích proti výměře těchto daní. Byl-li povinný zproštěn na neurčitý čas, může ministerstvo spravedlnosti na odůvodněný návrh důchodce po konaném šetření a po slyšení notářské komory placení důchodu znovu uložiti.

(6) Vyjde-li ještě za úřadování notáře platícího důchod najevo jmění důchodcovo, které tu již bylo v době, kdy bylo rozhodováno o obsazení místa se závazkem platiti důchod, a to tak velké, že kdyby bylo bývalo dříve zjištěno, nebylo by došlo k obsazení místa se závazkem platiti důchod, může ministerstvo spravedlnosti na návrh notářské komory závazek k placení důchodu zrušiti. Důchodce je pak povinen vrátiti přijaté důchodové dávky.

§ 5.

(1) Notář může svěřiti kandidátu notářství, konajícímu u něho praxi, přípravu svých prací, i sepisování úmrtních zápisů, inventování a zapečetění pozůstalostí, jakož i provádění dražeb věcí movitých a zastupování stran před soudy a úřady.

(2) Kandidát, který vykonal praktickou zkoušku potřebnou k ustanovení notářem nebo který má aspoň dvouletou notářskou praxi, může býti na žádost notáře (náměstka podle §§ 119 a 120 not. ř.), u kterého koná přípravnou praxi, notářskou komorou zmocněn, aby zastupoval notáře (náměstka), je-li zaneprázdněn nebo nepřítomen, při osvědčeních podle § 76 not. ř., při dobrovolných odhadech, při dražbách nemovitostí a v soudním komisařství. O tomto zmocnění vydá notářská komora kandidátovi listinu a uvede v ní dobu, na kterou je zmocnění dáno. Toto zmocnění oznámí notářská komora presidiu příslušného krajského soudu a přednostům všech okresních soudů v jeho obvodu.

(3) Protokoly a jiné spisy sepsané podle odstavců 1 a 2 a osvědčení podepíše kandidát s dodatkem poukazujícím na jeho zmocnění. Notář je povinen úkon provedený kandidátem přezkoumati a protokol a jiné spisy jím sepsané, pokud zůstanou v úřední úschově notáře, spolupodepsati. Notář odpovídá za škodu vzešlou jednáním nebo opominutím kandidáta.

§ 6.

Je-li táž obec určena za úřední sídlo dvou nebo několika notářů, může ministerstvo spravedlnosti po slyšení notářské komory ustanoviti i místní okrsky rozhodné pro jejich sídelní povinnost; může povoliti výjimku z této sídelní povinnosti, vyžaduje-li to veřejný zájem.

§ 7.

Za notářskou praxi předepsanou pro jmenování notářem a pro připuštění k notářské zkoušce může ministerstvo spravedlnosti až do konce roku 1950, jsou-li tu závažné důvody, na žádost a podle volného uvážení v jednotlivých případech uznati zcela nebo zčásti právní službu, kterou konal žadatel u notáře, nejsa zapsán v seznamu kandidátů notářství.

§ 8.

Ustanovení § 31, odst. 1 not. ř. bude zníti: Notář se musí usaditi v místě jemu vykázaném a mimo toto místo nesmí míti stálou úřadovnu. Jsou-li tu závažné důvody, může ministerstvo spravedlnosti povoliti na dobu potřeby výjimku z této sídelní povinnosti.

§ 9.

Rozhodnutí a opatření, která byla vydána v době od 5. Května 1945 do vyhlášení tohoto zákona pro území přechodně odloučené od území zemí České a Moravskoslezské podle předpisů, upravujících notářství na ostatním území těchto zemí, považují se za rozhodnutí a opatření vydaná v rámci platných předpisů. Podobně se považují za úkony provedené v rámci platných předpisů úkony, které byly v téže době na území přechodně odloučeném provedeny notáři nebo jejich náměstky podle předpisů platných na ostatním území jmenovaných zemí.

§ 10.

(1) Zrušuje se použitelnost ustanovení opatření Stálého výboru ze dne 16. listopadu 1938, č. 285 Sb., kterým se mění některá ustanovení o notářských komorách a notářích, vládního nařízení ze dne 17. prosince 1938, č. 348 Sb., o sloučení notářských sborů v zemi Moravskoslezské a o místních okrscích notářů, a vládního nařízení ze dne 23. května 1940, č. 215 Sb., o obsazování některých notářských míst se závazkem platiti důchod ve prospěch předchůdce.

(2) Zároveň se zrušuje použitelnost říšskoněmeckých právních předpisů upravujících notářství, které byly v době nesvobody vydány pro území zemí České a Moravskoslezské.

§ 11.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí v zemích České a Moravskoslezské; provede jej ministr spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Drtina v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.